

पानियम - बाइस नम्बर

डिसेम्बर ३१, २०२३

Jeff Pippenger

2026-03-12

डिसेम्बर ३१, २०२३ देखि, यहूदाको कुलका सिंहले भविष्यवाणीसम्बन्धी सत्यहरूलाई एक विशिष्ट क्रममा खोल्दै आउनुभएको छ। उक्त क्रमलाई Future for America को वेबसाइटमा प्रकाशित लेखहरूको पुनरावलोकनद्वारा सजिलैसँग पहिचान गर्न सकिन्छ। विगतका केही महिनाहरूमा खोलिएका सत्यहरू धेरै छन्, र गहन पनि छन्! यो क्रम आकस्मिक होइन; यो उद्देश्यपूर्ण छ। यस अनुक्रमले स्पष्ट रूपमा त्यो उद्देश्यपूर्ण क्रमिक प्रक्रियालाई चिन्हित गर्दछ, जसलाई ख्रीष्टले—यहूदाको कुलका सिंहको रूपमा—पहिले मण्डलीका लागि, र त्यसपछि संसारका लागि, अन्तिम परीक्षणका सन्देशहरू खोल्नुहुँदा पूरा गर्नुहुन्छ। प्रकाशको पुस्तकमा, यहूदाको कुलका सिंहले सातवटा मोहरले मोहरबन्द गरिएको पुस्तक लिनुहुन्छ र ती मोहरहरूलाई एक-एक गर्दै—क्रमअनुसार—हटाउनुहुन्छ।

आफ्नो क्रमअनुसार प्रकट गरिनेछन्

“यी सात गर्जनहरूले आफ्नो स्वर उच्चारण गरिसकेपछि, दानिएललाई सानो पुस्तकको विषयमा दिइएको जस्तै आज्ञा यहून्नालाई आउँछ: ‘सात गर्जनहरूले उच्चारण गरेका ती कुराहरूलाई मोहर लगाऊ।’ यी भविष्यका घटनाहरूसँग सम्बन्धित छन्, जो आफ्नो क्रमअनुसार प्रकट गरिनेछन्। दानिएल दिनहरूको अन्त्यमा आफ्नो भागमा उभिनेछ। यहून्नाले सानो पुस्तकलाई अमोहरित देख्छन्। त्यसपछि दानिएलका भविष्यवाणीहरूले संसारलाई दिइने पहिलो, दोस्रो, र तेस्रो स्वर्गदूतहरूको सन्देशमा आफ्नो उचित स्थान पाउँछन्। सानो पुस्तकको मोहर खोल्नु समयसँग सम्बन्धित सन्देश थियो।”

“दानिएल र प्रकाशको पुस्तक एउटै हुन्। एउटा भविष्यवाणी हो, अर्को प्रकाश; एउटा मोहर लगाइएको पुस्तक हो, अर्को खोलिएको पुस्तक। यहून्नाले गर्जनहरूले उच्चारण गरेका रहस्यहरू सुने, तर तिनलाई ती नलेख्न आज्ञा दिइयो।

“यहून्नालाई दिइएको विशेष ज्योति, जुन सात गर्जनहरूमा व्यक्त गरिएको थियो, पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूअन्तर्गत घटन जाने घटनाहरूको एक रूपरेखा थियो। मानिसहरूले यी कुराहरू जान्नु उत्तम थिएन, किनकि तिनीहरूको विश्वास अनिवार्य रूपमा परीक्षित हुनुपर्ने थियो। परमेश्वरको व्यवस्थाअनुसार अति अद्भुत र उन्नत सत्यहरू घोषणा गरिनु पर्ने थियो। पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरू घोषणा गरिनु पर्ने थिए, तर यी सन्देशहरूले आफ्नो विशिष्ट कार्य पूरा नगरुञ्जेल त्यसभन्दा अगाडिको कुनै थप ज्योति प्रकट गरिनु हुने थिएन। यही कुरा एक खुट्टा समुद्रमाथि राखी उभिएको स्वर्गदूतले अत्यन्त गम्भीर शपथसहित अब उप्रान्त समय रहनेछैन भनी घोषणा गरेको दृश्यद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

“सात गर्जनहरू” को अन्तिम प्रकाशना २०२३ पश्चात् खोलियो, र यसले प्रकट गर्‍यो कि “सात गर्जनहरू” ले पहिलो अल्फा निराशादेखि अन्तिम ओमेगा निराशासम्मलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। यहून्नालाई सात गर्जनहरूको व्याख्या गर्न अनुमति दिइएन, किनकि “सात गर्जनहरू” को प्रकाशना इतिहासको कुनै एकल पूर्ति थिएन, तर मिलेराइट इतिहासमा घटित “घटनाहरूको रेखाङ्कन” को एउटा दृष्टान्त थियो, जो पछिल्ला दिनहरूमा फेरि घटित हुने थियो। सिद्ध पूर्ति जुलाई १८, २०२० देखि चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थासम्मको इतिहासलाई दृष्टान्तस्वरूप देखाउन प्रकट गरियो। सिंहले त्यस ज्योतिलाई खोलेर एक लाख चवालीस हजारको मन्दिरको निर्माणको इतिहासमाथि चम्कन लगायो।

मिलेराइट इतिहासमा “सात गर्जनहरू” ले 1798 देखि 1844 सम्मलाई प्रतिनिधित्व गर्थे, जब मिलेराइटहरूले “सबैभन्दा अद्भुत र उन्नत सत्यहरू” प्रस्तुत गरे। आफूहरूलाई दिइएको कार्य अघि बढाउने क्रममा, मिलेराइटहरू परीक्षित भए। तिनीहरूले आफूहरूले घोषणा गरिरहेको सन्देशलाई, वा आफूहरूले पूरा गरिरहेका इतिहासलाई पूर्ण रूपमा बुझेका थिएनन्। तिनीहरूले घोषणा गरेका सत्यहरू ती नै थिए, जसलाई सिस्टर ह्याइटले “उन्नत सत्यहरू” भनेर परिभाषित गर्नुहुन्छ, जुन पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूले आफ्नो काम पूरा नगरेसम्म बुझिनु हुँदैनथ्यो।

जब “सात गर्जनाहरू” आफ्नो सिद्ध परिपूर्तिमा पुग्छन्, तब ती “भविष्यका घटनाहरू” दानियलको पुस्तकसँग संयुक्त रूपमा प्रकाशितवाक्य चौधका तीन स्वर्गदूतहरूको सन्देशद्वारा प्रतिनिधित्व गरिन्छन्। एक लाख चौवालीस हजारको कार्य, जुन “सात गर्जनाहरू” का “भविष्यका घटनाहरू” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, दानियलको पुस्तकलाई तीन स्वर्गदूतहरूसँग संयोजन गर्नु हो।

“परमेश्वर संसारलाई त्यसको अधर्मको निम्ति दण्ड दिन लाग्नुभएको छ। उहाँ ती धार्मिक समुदायहरूलाई पनि दण्ड दिन लाग्नुभएको छ, किनकि तिनीहरूले आफूहरूलाई दिइएको ज्योति र सत्यलाई अस्वीकार गरेका छन्। पहिलो, दोस्रो, र तेस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूलाई एकीकृत गर्ने महान् सन्देश संसारलाई दिइनु पर्नेछ। यही नै हाम्रो कार्यको मुख्य भार हुनुपर्नेछ।” *The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 950.*

डिसेम्बर 31, 2023 देखि यहूदाको कुलको सिंहले एक विशेष “क्रम” मा भविष्यवाणीसम्बन्धी सत्यहरूका मुहरहरू खोल्दै आउनुभएको छ।

मिलेराइट इतिहास

“अहिले जीवित रहेका केही व्यक्तिहरू छन्, जसले दानियेल र यूहन्नाका भविष्यवाणीहरूको अध्ययन गर्दा, विशेष भविष्यवाणीहरू आफ्नो क्रमअनुसार पूरा हुँदै जाने अवस्थाबाट पार हुँदै गर्दा परमेश्वरबाट महान् ज्योति प्राप्त गरे। उनीहरूले समयको सन्देश मानिसहरूका लागि लिए। सत्य मध्यान्हको सूर्यझैँ स्पष्ट रूपमा चम्कियो। भविष्यवाणीको प्रत्यक्ष पूर्तिलाई देखाउने ऐतिहासिक घटनाहरू मानिसहरूका सामु प्रस्तुत गरिए, र भविष्यवाणीलाई यस पृथ्वीको इतिहासको अन्त्यसम्म पुर्‍याउने घटनाहरूको एक प्रतीकात्मक चित्रणका रूपमा देखियो।” *Selected Messages, book 2, 101, 102.*

ख्रीष्टले मध्यरातको पुकारको सन्देश उद्घाटन गर्दै आउनुभएको “क्रम” ले अनुग्रह-अवधिको समाप्तिदर्फ डोर्‍याउने “ऐतिहासिक घटनाहरू” लाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसले “भविष्यवाणीको प्रत्यक्ष पूर्ति” देखाउँछन्। उत्तरकालमा भविष्यवाणीको प्रत्यक्ष पूर्ति समय-आधारित भविष्यवाणीहरूको प्रकाशन होइन, तर पाल्मोनीले अझै पनि भविष्यवाणीका प्रत्यक्ष पूर्तिहरू पहिचान गर्न संख्याहरूको प्रयोग गर्नुहुन्छ। समय अब रहेन, र यद्यपि मिलेराइटहरूले आफ्ना पुस्तासम्म “समयको सन्देश” बोकेका थिए, तैपनि तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश “समय” भन्दा अझ शक्तिशाली छ।

“प्रभुले मलाई देखाउनुभएको छ कि तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश अघि बढ्नुपर्छ, र प्रभुका छरिएका सन्तानहरूलाई घोषणा गरिनुपर्छ, र यसलाई समयसँग नझुन्ड्याइनुपर्छ; किनकि समय फेरि कहिल्यै पनि परीक्षा हुनेछैन। मैले देखें कि केहीले समयको प्रचारबाट उत्पन्न भएको झूटा उत्तेजना ग्रहण गरिरहेका थिए; तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश समयले गर्न सक्नेभन्दा अझ शक्तिशाली थियो। मैले देखें कि यो सन्देश आफ्नै आधारमा अडिग रहन सक्छ, र यसलाई सुदृढ पार्न समयको आवश्यकता पर्दैन, र यो महान् शक्तिसहित अघि बढ्नेछ, र आफ्नो कार्य सम्पन्न गर्नेछ, र धार्मिकतामा संक्षिप्त पारिनेछ।” *Experience and Views, 48.*

भविष्यवाणीसम्बन्धी सत्यहरूको मुहर खोल्ने क्रमिक “क्रम” ले एक प्रगतिशील इतिहासलाई पहिचान गराउँछ, तर त्यसले सन्देशको विकासलाई पनि पहिचान गराउँछ। प्रतिनिधित्व गरिएको इतिहासको “क्रम” र साथै यहूदाको कुलका सिंहले डिसेम्बर ३१ देखि सन्देशलाई कसरी मुहरमुक्त गर्दै आउनुभएको छ भन्ने पदचिह्नहरू—यी दुवैलाई

बुझ्नु उद्धारसम्बन्धी छ। जुलाई २०२३ मा, जंगलमा पुकार गर्ने एउटा स्वरले डिसेम्बर ३१, २०२३ को मुहरमुक्तिको लागि मार्ग तयार गर्न थाल्यो। त्यसपछि यहूदाको कुलका सिंहले प्रकाशको पुस्तकको अध्याय एकको मुहर खोल्नुभयो।

अरू केही छैन

“प्रकाशको पुस्तकमा क्रमअनुसार दिइएका गम्भीर सन्देशहरूले परमेश्वरका जनहरूको मनमा पहिलो स्थान ओगट्नुपर्छ। अरू कुनै कुरालाई हाम्रो ध्यान पूर्ण रूपमा ओगट्न दिने अनुमति दिनु हुँदैन।” Testimonies, volume 8, 301, 302.

२०२३ मा सुरु भएका लेखहरूले परमेश्वरका जनहरूको मनमा “पहिलो स्थान” ओगट्नुपर्छ।

“भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहासमा अतीतमा पूरा हुने भनी परमेश्वरले जे-जे निर्दिष्ट गर्नुभएको थियो, ती सबै पूरा भइसकेका छन्, र जुन-कुनै कुरा अझै आउन बाँकी छन्, तिनीहरू पनि आफ्नै क्रमअनुसार पूरा हुनेछन्। परमेश्वरका भविष्यवक्ता दानियल आफ्नो स्थानमा उभिएका छन्। यूहन्ना आफ्नो स्थानमा उभिएका छन्। प्रकाशको पुस्तकमा यहूदाको कुलको सिंहले भविष्यवाणीका विद्यार्थीहरूका लागि दानियलको पुस्तक खोलेका छन्, र यसरी दानियल आफ्नो स्थानमा उभिएका छन्। उनले आफ्नो गवाही दिन्छन्—त्यही, जो प्रभुले उहाँलाई दर्शनमा ती महान् र गम्भीर घटनाहरूको विषयमा प्रकट गर्नुभयो, जसको पूर्तिको ठीक दैलोमा हामी उभिएका हुँदा हामीले अवश्य जान्नुपर्छ।”

“इतिहास र अगमवाणीमा परमेश्वरको वचनले सत्य र भ्रमबीचको दीर्घकालीन संघर्षलाई चित्रित गर्दछ। त्यो संघर्ष अझै जारी छ। जे कुराहरू भइसकेका छन्, तिनीहरू फेरि दोहोरिनेछन्।” Selected Messages, book 2, 109.

तीस वटा क्षेत्रमा त्यसको अर्थ हुन्छ: थोरै समयको लागि परीक्षा, कष्ट, वा उत्पीडनको अवधि।

दानिएल अध्याय एघारको पद चालीसको सन्देश १९९६ मा खोलियो र औपचारिक रूपमा स्थापित गरियो। तीस वर्षपछि, यही पदको गुप्त इतिहास अब मध्यरातको पुकारको सन्देशको औपचारिकीकरणसँग सम्बन्धित भएर खोलिँदै छ, यस्तो सन्देश जुन इस्लामसम्बन्धी सच्याइएको बाह्य भविष्यवाणी र मध्यरातको पुकारसम्बन्धी सच्याइएको आन्तरिक सन्देशले बनेको छ। मध्यरातको पुकारको सन्देश पद सोह्रको आइतबारको व्यवस्थाअघि नै घोषणा गरिन्छ, किनकि दृष्टान्तमा ढोका बन्द हुने स्थान त्यही आइतबारको व्यवस्था हो।

पत्रुस

यसले पत्रुसलाई एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने इतिहासभित्र स्थापित गर्दछ। पत्रुससँग एउटा सन्देश थियो जुन उनले माथिल्लो कोठामा घोषणा गरे, र अर्को सन्देश जुन उनले मन्दिरमा घोषणा गरे। माथिल्लो कोठाको सन्देश दृष्टान्तको मध्यरातको पुकार हो, र मन्दिरको सन्देश तेस्रो स्वर्गदूतको ठूलो पुकार हो। पत्रुसले मध्यरातको पुकारको माथिल्लो कोठाको सन्देश घोषणा गर्न सकून् भन्ने हेतुले, पत्रुसको सन्देश पहिले सच्याइने र औपचारिक रूप दिइनेछ। यो सच्याउने र औपचारिक रूप दिने कार्य यहूदाको कुलका सिंहले ३१ डिसेम्बर २०२३ देखि पहिचान गर्दै आउनुभएको भविष्यवाणीका रेखाहरूलाई एकसाथ ल्याएर सम्पन्न गरिन्छ।

अब कार्य मध्यरात्रिको पुकारको सन्देशलाई औपचारिक रूप दिने हो। यस सन्देशको औपचारिकीकरणलाई 1831 मा विलियम मिलरद्वारा, र 1996 मा *The Time of the End* पत्रिकाद्वारा प्रतिरूपित गरिएको छ। जुलाई 18, 2020 मा पहिलो निराशा उत्पन्न गराउने सन्देशको सच्याइलाई जोसिया लिच र सामुएल स्नो दुवैले प्रतिरूपित गरेका छन्। उनीहरूले प्रत्येकले सम्पन्न गरेको कार्यले अगस्त 11, 1840 को पश्चात्, र सातौँ-महिनाको आन्दोलनको पश्चात् पछ्याएर आएको ‘प्रभाव’ लाई ‘कारण’ बनायो। 1840 मा सन्देश संसारका प्रत्येक मिसन स्टेशनसम्म पुर्‍याइयो र

१८४४ मा मध्यरात्रिको पुकारको सन्देशले संयुक्त राज्य अमेरिकाको पूर्वी समुद्री तटमाथि ज्वारभाटाको लहरझैँ बगेर गयो। मानिसहरूको कार्यले पवित्र आत्माको उण्डेलाइको 'प्रभाव' लाई 'कारण' बनायो। १८४० संसारतर्फ गयो, जसलाई समुद्रद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र १८४४ संयुक्त राज्य अमेरिकातर्फ गयो, जसलाई पृथ्वीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। १८४० को प्रतीक प्रकाश अध्याय १० मा पृथ्वी र समुद्रमाथि उभिनुभएको ख्रीष्ट हुनुहुन्थ्यो, र त्यही अध्यायले १८४० देखि १८४४ सम्मको इतिहासलाई चिह्नित गर्छ, र ख्रीष्ट पृथ्वी र समुद्रमाथि उभिनुभएको चित्रण गर्छ।

१८४० र १८४४ दुवैमा, भविष्यवाणीसम्बन्धी समायोजन समयलाई अगाडि सार्दै, सिद्ध मितितर्फ गरिएको समायोजन थियो। एउटा इस्लामसम्बन्धी भविष्यवाणी थियो र अर्को दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तसम्बन्धी भविष्यवाणी थियो। एउटा बाह्य थियो र अर्को आन्तरिक। १८४४ मा पवित्रस्थानसम्बन्धी गलत बुझाइको त्रुटि पनि समावेश थियो। के पवित्रस्थान पृथ्वी थियो, वा स्वर्गीय पवित्रस्थान थियो? त्यो गलत बुझाइ पवित्रस्थानको परिभाषामात्रको विषयभन्दा पनि अझ गहिरो थियो, किनकि त्यसले यो पनि परीक्षण गरिरहेको थियो कि कुनै आत्माले ख्रीष्टलाई पवित्र स्थानबाट महासर्वपवित्र स्थानसम्म पछ्याउनेछ कि छैन।

“मैले पितालाई सिंहासनबाट उठ्नुभएको देखेँ, अनि अग्निमय रथमा चढी पर्दाभित्रको परमपवित्र स्थानमा प्रवेश गरी त्यहाँ बस्नुभएको देखेँ। त्यसपछि येशू सिंहासनबाट उठ्नुभयो, र निहुरे बसेकाहरूमध्ये धेरैजना उहाँसँगै उठे। उहाँ उठ्नुभएपछि लापरवाह भीडतर्फ येशूबाट प्रकाशको एउटै किरण पनि गएको मैले देखिनँ, र तिनीहरू पूर्ण अन्धकारमा छाडिए। जो येशू उठ्नुभएझैँ उठेका थिए, उहाँले सिंहासन छोडेर तिनीहरूलाई केही परसम्म अगुवाइ गर्नुभएपछि पनि, तिनीहरूले आफ्ना आँखा उहाँमै स्थिर राखे। त्यसपछि उहाँले आफ्नो दाहिने हात उठाउनुभयो, र हामीले उहाँको मधुर स्वर यसो भनिरहेको सुन्यौँ, ‘यहीं पर्ख; म राज्य ग्रहण गर्न आफ्ना पिताकहाँ जाँदैछु; आफ्ना वस्त्र निष्कलङ्क राख, र केही बेरमा म विवाहबाट फर्केर आउनेछु र तिमीहरूलाई आफूकहाँ ग्रहण गर्नेछु।’ तब बादलमय रथ, जसका पाङ्ग्राहरू अग्निज्वालाजस्ता थिए, स्वर्गदूतहरूले घेरिएको, येशू हुनुहुन्थ्यो त्यही स्थानमा आयो। उहाँ रथमा चढ्नुभयो र बोकिएर परमपवित्र स्थानमा लगिनुभयो, जहाँ पिता बस्नुभएको थियो। त्यहाँ मैले येशूलाई, एक महान् प्रधान पूजाहारीका रूपमा, पिताको सामु उभिइरहनुभएको देखेँ। उहाँको वस्त्रको किनारामा एउटा घण्टी र एउटा अनार, एउटा घण्टी र एउटा अनार थियो। जो येशूसँगै उठेका थिए, तिनीहरूले परमपवित्र स्थानमा उहाँतर्फ आफ्नो विश्वास उचाल्थे, र प्रार्थना गर्थे, ‘हे मेरा पिता, हामीलाई तपाईंको आत्मा दिनुहोस्।’ तब येशूले तिनीहरूमाथि पवित्र आत्मा फुक्नुहुन्थ्यो। त्यस श्वासमा प्रकाश, शक्ति, र प्रशस्त प्रेम, आनन्द, र शान्ति थियो।”

“म सिंहासनको सामु अझै पनि नतशिर भएका समूहलाई हेर्न फर्किँँ; येशूले सिंहासन छोडिसक्नुभएको थियो भन्ने तिनीहरूलाई थाहा थिएन। शैतान सिंहासनको छेउमा रहेझैँ देखापऱ्यो, र परमेश्वरको कामलाई निरन्तरता दिन खोजिरहेको थियो। मैले तिनीहरूलाई सिंहासनतिर हेर्दै यसरी प्रार्थना गरेको देखेँ, ‘पिता, हामीलाई तपाईंको आत्मा दिनुहोस्।’ त्यसपछि शैतानले तिनीहरूमाथि एक अशुद्ध प्रभाव फुकिदिन्थ्यो; त्यसमा ज्योति र धेरै शक्ति त थियो, तर मधुर प्रेम, आनन्द, र शान्ति थिएन। शैतानको उद्देश्य तिनीहरूलाई भ्रममा राखिरहनु, र परमेश्वरका सन्तानहरूलाई पछाडि तान्न तथा धोका दिनु थियो।” Early Writings, 55, 56.

पवित्रस्थानलाई त्यस “कुज्जी” को रूपमा चिनियो, जसले पवित्रस्थानसम्बन्धी गलत बुझाइबाट उत्पन्न भएका सबै गलत बुझाइहरूलाई स्पष्ट गर्‍यो। यही त्यस “कुज्जी” थियो, जसले निराशालाई स्पष्ट गर्‍यो। अन्तिम दिनहरूमा, त्यस “कुज्जी” नै निराशा हो, जसले मन्दिरसम्बन्धी गलत बुझाइलाई स्पष्ट गर्छ।

२२ अक्टोबर १८४४ देखि “समय अब रहेन,” र १८ जुलाई २०२० को निराशाको त्रुटि अब सच्याइनुपर्छ, तर समयको सन्दर्भमा होइन, किनकि समय अब रहेन।

मैले समुद्रमाथि र पृथ्वीमाथि उभिएको देखेको स्वर्गदूतले आफ्नो हात स्वर्गतिर उठायो, र सदा-सर्वदासम्म जीवित रहनुहुने, स्वर्ग र त्यसमा भएका सबै कुरा, पृथ्वी र त्यसमा भएका सबै कुरा, तथा समुद्र र त्यसमा भएका सबै कुरा सृष्टि गर्नुहुनेको नाममा शपथ खायो कि अब समय रहनेछैन; तर सातौँ स्वर्गदूतको स्वरका दिनहरूमा, जब उसले

तुरही फुक्न आरम्भ गर्नेछ, तब परमेश्वरको रहस्य पूरा हुनेछ, जसरी उहाँले आफ्ना सेवक अगमवक्ताहरूलाई घोषणा गर्नुभएको थियो। प्रकाश 10:5-7.

सुधारिनुपर्ने भविष्यवाणीको स्थान नासभिल, टेनेसी हो, र त्यो स्थान परिवर्तन गर्न सकिँदैन, किनकि त्यसको पहिचान Future for America ले होइन, तर एलेन ह्वाइटले गर्नुभएको हो, र भविष्यवाणीको आत्मा कहिल्यै असफल हुँदैन।

“जब म नाशभिलमा थिएँ, म मानिसहरूसँग बोलिरहेको थिएँ, र रातको समयमा स्वर्गबाट सीधै एउटा विशाल अग्निको गोला आयो र नाशभिलमा आएर अवस्थित भयो। त्यस गोलाबाट ज्वालाहरू बाणझैँ निस्किरहेका थिए; घरहरू भस्म भइरहेका थिए; घरहरू डगमगाइरहेका थिए र ढलिरहेका थिए। हाम्रा केही मानिसहरू त्यहाँ उभिएका थिए। ‘यो त ठीक त्यस्तै हो जसको हामीले अपेक्षा गरेका थियौँ,’ तिनीहरूले भने, ‘हामीले यसैको अपेक्षा गरेका थियौँ।’ अरूचाहिँ वेदनामा आफ्ना हात मिच्दै थिए र परमेश्वरसँग कृपाको लागि पुकार गरिरहेका थिए। ‘तिमीहरूलाई यो थाहा थियो,’ तिनीहरूले भने, ‘तिमीहरूलाई थाहा थियो कि यो आउँदै थियो, तर हामीलाई चेतावनी दिन एक शब्द पनि कहिल्यै भनेनौँ!’ तिनीहरूलाई यस्तो लाग्थ्यो, मानौँ तिनीहरूले तिनीहरूलाई चिथौने लागेका हुन्, किनकि तिनीहरूले उनीहरूलाई कहिल्यै केही बताएका थिएनन् वा कुनै चेतावनी नै दिएका थिएनन्।” पाण्डुलिपि 188, 1905.

न्यासभिलमाथि पर्ने अग्निगोलाहरूको आन्तरिक मुद्दा यो हो कि यसले लाओडिसीय सातौँ-दिनको एड्भेन्टवादले न्यासभिलको चेतावनी-सन्देशबारे थाहा पाएको थियो, तर मौन रह्यो, भन्ने कुरा चिन्हित गर्दछ। यो भविष्यवाणीमूलक इतिहासको त्यही बिन्दु हो जहाँ मध्यरात्रिको पुकारको सन्देशको “लज्जा” वा “आनन्द” प्रकट हुन्छ। यही त्यो बिन्दु हो जहाँ ध्वजचिन्ह बन्नुपर्नेहरू, संसारका ती मानिसहरूद्वारा लज्जित भइरहेकाहरूबाट भिन्नतामा उचालिन थाल्छन्, जो लाओडिसीय सातौँ-दिनको एड्भेन्टवादले न्यासभिलको कुनै चेतावनी नदिएको कारण क्लान्त र क्रोधित भएका छन्। यही उही भविष्यवाणीमूलक भिन्नता कार्मेल पर्वतमा एलिया र बालका अगमवक्ताहरूबीच, तथा मिलरवादी इतिहासको दोस्रो स्वर्गदूतको इतिहासमा पनि प्रतिनिधित्व गरिएको थियो, जब प्रोटेस्टेन्टहरू परिवर्तित भई धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्ट बने र झूटा अगमवक्ताको रूपमा आफ्नो भूमिका आरम्भ गरे, रोमका छोरीहरू बन्दै। सन् 1989 मा, राजनीतिक सिङले रेगनमार्फत ठीक यही काम गर्‍यो, केवल रेगन रोमका छोरीहरू बनेनन्; उनी आहाब र क्लोभिस प्रथम, रोमका प्रेमीहरू, बने।

“मलाई एक दृश्य प्रस्तुत गरियो। त्यो विश्रामदिनको अघिल्लो रात थियो। त्यही बेला त्यो दृश्य प्रस्तुत गरियो। मैले झ्यालबाट बाहिर हेरेँ, र त्यहाँ स्वर्गबाट आएको आगोको एउटा असीम विशाल गोला थियो, र त्यो त्यही ठाउँमा खस्यो जहाँ तिनीहरूले स्तम्भहरू भएका भवनहरू उभ्याइरहेका थिए; विशेषगरी ती स्तम्भहरू मलाई प्रस्तुत गरिए। अनि यस्तो लाग्यो मानौँ त्यो गोला सोझै भवनमाथि आयो र त्यसलाई चकनाचूर पारिदियो, र तिनीहरूले देखे कि त्यो शाखा-शाखामा फैलँदै, फैलँदै, अझ विस्तारिँदै थियो, अनि तिनीहरू रुन र विलाप गर्न थाले, र विलाप गरिरहे, अनि आफ्ना हात मोल्न थाले; र मैले सोचेँ, हाम्रा केही मानिसहरू त्यहाँ छेउमै उभिएका थिए, यसो भनिरहेका, ‘हेर, यही त हामीले अपेक्षा गर्दै आएका थियौँ; यही त हामीले कुरा गर्दै आएका थियौँ; यही त हामीले कुरा गर्दै आएका थियौँ।’ ‘तिमीहरूलाई थाहा थियो?’ मानिसहरूले भने। ‘तिमीहरूलाई थाहा थियो, अनि यसको विषयमा हामीलाई कहिल्यै बताएनौँ?’ मैले सोचेँ, तिनीहरूको अनुहारमा कस्तो वेदना थियो, तिनीहरूको रूपमै कस्तो व्यथा थियो।” Manuscript 152; 1904.

१८ जुलाई, २०२० को भएको निराशा त्यो “कुञ्जी” हो जसद्वारा त्यो मन्दिरलाई पहिचान गर्न सकिन्छ, जुन ध्वजको रूपमा उचालिनुपर्नेछ। एड्भेन्टवादीहरूका दुई वर्गबीचको भिन्नता बाइबलीय भविष्यवाणीको एक प्रमुख विषय हो। यर्मियाले “ठूटा गर्नेहरूको सभामा” सहभागी हुन अस्वीकार गरे, र स्मिर्ना तथा फिलाडेल्फियाका मण्डलीहरू दुवै शैतानको सभाघरसित प्रतिलोम रूपमा देखाइएका थिए, जसले आफूहरू यहूदी हौं भनी दाबी त गर्थे, तर थिएनन्। आफूलाई एड्भेन्टवादी भनी स्वीकार गर्ने यी दुई वर्गबीचको भिन्नता तिनीहरूले बाइबल अध्ययन गर्न प्रयोग गर्ने कार्यविधिद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। यो साँचो शिक्षारूपी पद्धति र सिस्टर ह्वाइटले भनेझैँ “तथाकथित उच्च

शिक्षा” बीचको भिन्नता हो।

न्यासभिल “दक्षिणको एथेन्स” भनेर परिचित छ, र न्यासभिलमा ग्रीसको प्रतिनिधित्व गर्ने सबैभन्दा प्रसिद्ध भवन सेण्टेनियल पार्कस्थित पार्थेनोन हो, जुन १८९७ मा प्राचीन ग्रीक पार्थेनोनको पूर्ण-आकारको प्रतिकृतिका रूपमा निर्माण गरिएको थियो। यो १७९६ मा टेनेसीले राज्यको हैसियतमा प्रवेश गरेको शतवार्षिकीको उत्सव मनाउन निर्माण गरिएको थियो, र उत्सवपछि यसलाई भत्काइने अभिप्राय राखिएको थियो। तर त्यसको सट्टा, १९०३ मा उक्त भूमिलाई पार्कमा रूपान्तरण गरियो र १९२० देखि १९३१ सम्म पार्थेनोनलाई स्थायी रूपमा पुनर्निर्माण गरियो।

“पार्थेनोन” नाम ग्रीक शब्द parthénos बाट आएको हो, जसको अर्थ “कुमारी” वा “युवती” हुन्छ; यसले एथेनालाई उनको अस्पृश्य, बुद्धिमती, र युद्धप्रिय पक्षमा जनाउँछ—जो बुद्धि, रणनीति, कला, हस्तकला, र सभ्यताको देवी थिइन्। एथेन्सको एक्रोपोलिसमा ईसा पूर्व ४४७-४३२ को बीचमा निर्माण गरिएको यस भवनभित्र शिल्पकार फिडियासद्वारा निर्मित एथेना को एक विशाल क्राइसेलेफान्टाइन (सुन र हाथीदाँतको) मूर्ति स्थापित थियो—र यसरी यसले मूलतः उनको “गृह” वा दिव्य निवासको रूपमा कार्य गर्थ्यो, जहाँ उनी उपस्थित रहेको विश्वास गरिन्थ्यो।

पश्चिमी शैक्षिक प्रणालीले व्यापक ज्ञान, समालोचनात्मक अनुसन्धान, नागरिक तयारी, र उदार कलाको रूपरेखामा दिएको जोड मूलतः प्राचीन यूनानी दर्शन र अभ्यासमा आधारित छ। प्लेटोको अकादमी, अरस्तुको लाइसियम, वा एथेन्सको पाइडिया नभएको भए, आज हामीले चिनेको आधुनिक शिक्षापद्धति अत्यन्त भिन्न देखिनेथ्यो।

१९०४ मा, म्याडिसन स्कूल नासभिलबाट नौ माइल बाहिर स्थापना गरिएको थियो। एलेन ह्वाइट मूल म्याडिसन स्कूलको संस्थापक बोर्ड सदस्य थिइन् (औपचारिक रूपमा Nashville Agricultural and Normal Institute, र पछि Madison College भनेर चिनिने)। उनले १९०४ मा यसको स्थापना भएदेखि नै निर्देशक मण्डलको संस्थापक सदस्यका रूपमा सेवा गरिन्। उनी लगभग १९१४ सम्म (१९१५ मा उनको मृत्यु हुनुअघि वर्षसम्म) उक्त बोर्डमा रहिरहिन्।

उनी सहमत भएर सहभागी हुनुभएको वा सेवा गर्नुभएको यो नै एकमात्र कलेज वा संस्थागत बोर्ड थियो। अन्य एडभेन्टिस्ट संस्थाहरूमा यस्ता औपचारिक पदहरूलाई उहाँले जानाजानी सीमित राख्नुभयो, तर म्याडिसनका लागि भने अपवाद गर्नुभयो, किनकि त्यो उहाँका शैक्षिक परामर्शहरूसँग मेल खान्थ्यो (आत्मनिर्भर, कृषि-आधारित, मिशन-केन्द्रित तालिम, जसले बाइबल, शारीरिक श्रम, तथा दक्षिण र त्यसभन्दा पर सेवाका लागि व्यावहारिक तयारीलाई विशेष जोड दिन्थ्यो)। सिस्टर ह्वाइटबाट आएका नाशभिल सन्देशहरू सन् १९०४ र १९०५ मा आए, ठीक त्यही समयमा म्याडिसन स्कूलको प्रारम्भ हुँदै थियो, र पार्थेनोन प्रदर्शनीलाई स्थायी पार्कमा स्थायी संरचनामा परिवर्तन गरिँदै थियो। ग्रीक शिक्षाको प्रतीक र स्वर्गीय शिक्षाको प्रतीक—दुवैले एउटै छोटो समयमा आफ्नो आरम्भलाई चिह्नित गरिरहेका थिए, र यही त्यही समयमा थियो जब नाशभिलका अग्निगोलकसम्बन्धी दर्शनहरू दिइएका थिए।

“हिजो राति मेरो सामु एउटा दृश्य प्रस्तुत गरियो। यसका सबै कुरा प्रकट गर्न म कहिल्यै स्वतन्त्र महसुस नगर्न पनि सक्छु, तर म यसको केही अंश प्रकट गर्नेछु। ”

“यस्तो प्रतीत भयो कि आगोको एक विशाल गोलो संसारमाथि तल ओर्लियो र ठूला-ठूला घरहरूलाई चकनाचूर पार्यो। एक स्थानदेखि अर्को स्थानसम्म यस्तो करुण पुकार उठ्यो, ‘प्रभु आउनुभएको छ! प्रभु आउनुभएको छ!’ धेरै जना उहाँलाई भेट्न अप्रस्तुत थिए, तर थोरैले भने यसो भनिरहेका थिए, ‘प्रभुको प्रशंसा होस्!’”

“‘तिमीहरू किन प्रभुको प्रशंसा गर्दैछौ?’ आकस्मिक विनाश आउन लागेकाहरूले सोधे।”

“‘किनकि अब हामीले हामीले खोज्दै आएका कुरा देखेका छौं।’”

“‘यदि तिमीहरूले यी कुराहरू आउँदैछन् भनी विश्वास गरेका थियौ भने, तिमीहरूले हामीलाई किन बताएनौ?’—यो डरलाग्दो प्रतिक्रिया थियो। ‘हामीलाई यी कुराहरूका विषयमा थाहा थिएन। तिमीहरूले

हामीलाई अज्ञानतामा किन छोड्यौ? तिमीहरूले हामीलाई पटक-पटक देखेका थियौ; किन तिमीहरूले हामीसँग परिचित भएनौ र आउन लागेको न्यायको विषयमा हामीलाई बताएनौ, अनि हामी नष्ट नहोऔँ भनेर हामीले परमेश्वरको सेवा गर्नुपर्छ भन्ने कुरा किन भनेनौ? अब त हामी हरायौँ!” Manuscript 102, 1904.

न्यासभिलका सन्देशहरूको सन्दर्भ भौगोलिक रूपमा साँचो वा झूटा शिक्षाको आत्मिक परिवेशभित्र स्थापित गरिएको थियो। यस्तो शिक्षा, जसले कुनै आत्मालाई स्वर्गको वा पृथ्वीको नागरिक हुनका लागि तयार पार्दछ। सिस्टर ह्याइटका न्यासभिलसम्बन्धी दर्शनहरूमा इस्लामको कुनै उल्लेख छैन, त्यसैले न्यासभिलमाथि आगोका गोलाहरूको दर्शनसँग इस्लामलाई जोड्ने औचित्य के हुन सक्थ्यो? सन् 2020 को न्यासभिल सन्देशको कुनै सुधार जोसाइया लिच र सामुएल स्नोको कार्यसँग कसरी मेल खान्थ्यो? उनीहरूले त्यतिखेर सुधार गरे जब उनीहरूले बुझे कि पहिलो भविष्यवाणीमा पुर्‍याएको उही प्रमाण नै सुधार गरिएको भविष्यवाणीलाई स्थापित गर्ने प्रमाण थियो।

न्यासभिलको चेतावनी-सन्देशसँग सम्बन्धित हुनुभन्दा धेरै अघि नै इस्लामको प्रमाण स्थापित भइसकेको थियो। इस्लामको सन्देश प्रत्यक्ष रूपमा तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशसँग संलग्न छ। यो तथ्य धेरै बाइबलीय साक्षीहरूमा चित्रित गरिएको छ। तेस्रो स्वर्गदूतको चेतावनीले उत्तरका राजाको अधिकारको छापसम्बन्धी चेतावनीलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र इस्लामको चेतावनी पूर्वका सन्तानहरूको चेतावनीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

तर पूर्वतिरबाट र उत्तरतिरबाट आउने समाचारहरूले उसलाई विचलित पार्नेछन्; यसकारण ऊ धेरैलाई नाश गर्न र पूर्णतः समाप्त पार्न ठूलो क्रोधका साथ निस्कनेछ। दानियल 11:44.

तेस्रो स्वर्गदूत इतिहासमा अक्टोबर २२, १८४४ मा प्रवेश गर्‍यो, जब सातौँ तुरही बज्‍न थाल्यो। सातौँ तुरही इस्लामको तेस्रो हाथ पनि हो। १८६३ को विद्रोहले सातौँ तुरहीको ध्वनिलाई ९/११ सम्म मौन बनायो, जब परमेश्वरको शक्तिको स्पर्शद्वारा न्यूयर्कका विशाल भवनहरू ढालिँदा प्रकाशको पुस्तक अध्याय अठारमा तेस्रो स्वर्गदूत अवतरित भयो।

९/११ मोहर लगाउने समयको अल्फा अर्थात् आरम्भ थियो, जुन चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थामा एक लाख चवालीस हजारमाथि मोहर लगाउने कार्यको ओमेगा अर्थात् अन्त्यमा पुगेर समाप्त हुन्छ।

९/११ संयुक्त राज्य अमेरिकामा पशुको प्रतिमासम्बन्धी परीक्षाको समयको अल्फा हो, जुन संयुक्त राज्य अमेरिकामै पशुको प्रतिमासम्बन्धी परीक्षाको समयको ओमेगामा समाप्त हुन्छ; त्यो ओमेगा त्यही बेला घटित हुन्छ, जब संयुक्त राज्य अमेरिकामा पशुको छाप लागू गरिन्छ।

९/११ पृथ्वीको पशुमाथि, त्यसका रिपब्लिकन र प्रोटेस्टेन्ट सिङ्गहरू समेत समेटिने, जीवितहरूको न्यायको अल्फा वा आरम्भ हो, जुन चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थामा अन्त हुन्छ।

९/११ “प्रभुको तयारीको दिन” को अल्फा हो, जुन प्रभुको शबाथको दिनसम्बन्धी परीक्षामा अन्त हुन्छ।

९/११ मन्दिरको निर्माणको अल्फा हो, जसलाई जगको ढुङ्गाले प्रतिनिधित्व गर्दछ, र यो तब समाप्त हुन्छ जब ओमेगा शिरोढुङ्गा मन्दिरमाथि राखिन्छ।

९/११ संयुक्त राज्य अमेरिकामा तेस्रो हाथको अल्फा हो, जुन प्रकाशको पुस्तक अध्याय ११ को भूकम्पमा समाप्त हुन्छ, र त्यो चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्था हो। त्यस भूकम्पमा तेस्रो हाथ चाँडै आउँछ। न्यासभिलका आगोका गोलाहरूको इतिहास, “अब हामी हरायौँ” भनी दाबी गर्दै लाओडिसियाली एड्भेन्टिस्टहरूलाई दोषी ठहराउनेहरूको घोषणाको बाबजुद, आइतबारको व्यवस्थामा कृपाकाल समाप्त हुनुअघि नै हो।

योएलको पुस्तक र पेन्टेकोस्टमा यसको परिपूर्तिले मध्यरात्रिको पुकारको सन्देशसम्बन्धी विवादलाई प्रस्तुत गर्दछ, जब ज्ञानको वृद्धि बुझ्न नसक्ने एक वर्गले बुझ्नेहरूलाई मतवाला भएको आरोप लगाउँछ। एप्रैमका मतवालाहरू र बुद्धिमानहरूबीचको सामना परमेश्वरको भविष्यसूचक वचनमा बारम्बार सम्बोधन गरिएको विषय हो। सत्यको एउटा तत्व यो हो कि यो सन्देश दुई-चरणीय सन्देश हो, जसरी पत्रसले माथिल्लो कोठामा र त्यसपछि मन्दिरमा

दृष्टान्तस्वरूप देखाए। यो न्याय परमेश्वरको घरानामाथि आरम्भ हुने, अनि त्यसपछि परमेश्वरको घरानाबाहिरकाहरूमा पुग्ने रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। न्यायको प्रक्रियालाई प्रकाश अठारका दुई स्वरहरूले पनि प्रतिनिधित्व गर्छन्, जहाँ पहिलो स्वर ९/११ देखि आइतबारको व्यवस्थासम्म हो, र त्यसपछि पद चारको दोस्रो स्वरले आइतबारको व्यवस्थालाई चिन्हित गर्दछ। पछिल्लो वर्षाको साँचो र झूटा भविष्यसूचक सन्देशबीचको भिन्नता एलियाद्वारा पनि दृष्टान्तित गरिएको छ, जसलाई मलाकीले अनुग्रहको अवधि समाप्त हुनुभन्दा ठीक अघाडि फर्केर आउने व्यक्तिको रूपमा चिन्हित गर्छ।

कर्मल पर्वतमा भएका बुद्धिमान् र मूर्खका प्रतीकहरू 'बुद्धिमान् एलियाह' र बालका मूर्ख अगमवक्ताहरू थिए। एलियाह पत्रुस हुन् र बालका अगमवक्ताहरू एफ्राइमका मतवालाहरू हुन्। जब मूर्ख मतवालाहरू आगोको उँडेलाइद्वारा बालका झूटा अगमवक्ताहरूका रूपमा प्रकट गरिन्छन्, तब मानिसहरूले अन्ततः यसरी उत्तर दिन्छन्, "परमप्रभु, उहाँ नै परमेश्वर हुनुहुन्छ।" नासभिलको भविष्यवाणीको परिपूर्तिमा लाओडिसियाली सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरू यसरी नै प्रकट गरिन्छन्। त्यसपछि एडभेन्टिज्म बाहिर रहेकाहरू, जो मूर्खहरूको अविश्वासयोग्यताप्रति जागृत हुन्छन्, दोषसिद्धिको अधीनमा ल्याइन्छन्, तर तिनीहरूको अनुग्रहको समय अझै बन्द भएको हुँदैन। नासभिल चेतावनी सन्देशद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको बुद्धिमान् र मूर्ख कन्याहरूको प्रकट हुने दृष्टान्त, दश कन्याहरूको दृष्टान्तको अन्तिम सिद्ध परिपूर्तिमा एक मार्गचिह्न हो।

१८ जुलाई, २०२० को भएको निराशाले त्यो सन्देशलाई परिभाषित गर्छ जसलाई सच्याइनु आवश्यक छ, साथै एडभेन्टिज्मभित्र तेल भएका र तेल नभएका व्यक्तिहरूको प्रकटीकरणलाई पनि। जससँग नासभिललाई चेतावनी दिने तेलको सन्देश थिएन, तिनीहरूलाई त्यसपछि तेल वास्तवमै भएका व्यक्तिहरूसँग तुलना गरिन्छ। सन्देशको तेल भएका वा नभएका यी दुई वर्गहरूमध्ये, एक वर्गले यस्तो निराशाको अनुभव गरेको छ, जसलाई मिलेराइट इतिहासको पहिलो निराशाले प्रतिनिधित्व गरेको थियो; अर्को वर्गसँग त्यो अनुभव छैन। मिलेराइटहरूले प्रतिमूर्ति दिएको निराशाबिना, कुनै पनि असफल भविष्यवाणीका विषयमा सच्याउनुपर्ने केही हुँदैन। सन् २०२० को नासभिलसम्बन्धी भविष्यवाणीले इस्लामलाई चिनाइरहेको थियो भन्ने तथ्य, सच्याइनु आवश्यक पर्ने असफल सन्देशको एउटा तत्त्वसँग सुसंगत छ।

यसको एउटा प्रमाण यस तथ्यमा पाइन्छ कि नासभिलका आगोका गोला आइपुग्ने इतिहास केवल यस कारणले मात्र होइन कि त्यो मिलेराइटहरूको पहिलो निराशाको इतिहाससँग, र त्यसपछिको सन्देशको सच्याइसँग, मेल खान्छ, तर यस कारणले पनि कि त्यो त्यस्तो इतिहासभित्र घटित हुन्छ जुन ९/११ मा तेस्रो स्वर्गदूतको आगमनबाट आरम्भ हुन्छ, जसले तेस्रो धिक्कारको इस्लामको आगमनलाई चिह्नित गर्दछ, र त्यो इस्लाम प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारको आइतबार-व्यवस्था सम्बन्धी भूकम्पमा भविष्यवाणीगत रूपमा फेरि आइपुग्छ। सिस्टर ह्याइटद्वारा इस्लाम र नासभिलको चेतावनीबारे कुनै प्रत्यक्ष सन्दर्भ नभए तापनि सन्देशमा इस्लामलाई कायम राखिनु त्यस इतिहासको विषयवस्तु इस्लाम हुनुमा आधारित छ।

"द बुक अफ ड्यानियल" शीर्षकको श्रृंखलाको एक सय त्रिपन्नी लेखमा हामीले यो पहिचान गरेका थियौं कि बलाम र गधाको साक्ष्यसँग सहमतिमा, गधाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको इस्लामले ९/११ देखि आइतबारको व्यवस्थासम्मको इतिहासमा संयुक्त राज्य अमेरिकसँग तीनवटा प्रमुख अन्तरक्रियाहरू गर्नेथियो। हामीले ९/११ लाई पहिलो, त्यसपछि ७ अक्टोबर २०२२ लाई दोस्रोको रूपमा पहिचान गर्यौं। हामीले ध्यान दिएका थियौं कि पहिलो आक्रमण आत्मिक महिमामय देशमाथि थियो र दोस्रो आक्रमण इस्राएलको शाब्दिक महिमामय देशमाथि थियो, र तेस्रो आक्रमण आइतबारको व्यवस्थाको भूकम्पको बेला हुने आक्रमण हुनेथियो। हामीले औल्यायौं कि यस अगमवाणीसम्बन्धी स्तरमा बलामको इतिहासले सत्यको हस्ताक्षर वहन गरेको थियो, किनकि पहिलो र अन्तिम आक्रमण आत्मिक महिमामय देशमाथि थियो र बीचको आक्रमण शाब्दिक महिमामय देशमाथि थियो, जुन विद्रोहको प्रतीक हो। अब हामी देख्छौं कि चौथो प्रहार, जसले मध्यरात्रिको पुकार सन्देशको आरम्भ चिह्नित गर्छ, नासभिलका अग्निपिण्डहरू पूरा हुँदा आत्मिक महिमामय देशमा घटित हुनेछ। यसको अर्थ यो हो कि बलाम र उसको गधाको दोस्रो प्रहार दोहोरो छ—दुई प्रहारमध्ये पहिलो शाब्दिक महिमामय देशमाथि र दोस्रो आत्मिक महिमामय देशमाथि।

यस लेखले एउटा अपूर्ण सत्य प्रस्तुत गरेको थियो, जसलाई यहूदाको कुलका सिंहले अब नैशभिलका अग्निगोलाहरूसँग इस्लामको भविष्यसूचक सम्बन्धको अर्को साक्षीका रूपमा प्रकट गर्नुभएको छ। अग्निगोलाहरूसँग इस्लामको सम्बन्धलाई समर्थन गर्ने अर्को तर्क पवित्र इतिहासका सुधार-रेखाहरूभित्र पाइन्छ। प्रत्येक सुधार आन्दोलनको आफ्नो विशिष्ट विषयवस्तु हुन्छ, जसले सम्पूर्ण सुधार आन्दोलनलाई व्याप्त पार्छ। मोशाको सुधार आन्दोलनमा यो एउटा चुनिएको जनसमूहसँग करारमा प्रवेश गर्ने विषय थियो। ख्रीष्टको सुधार-रेखामा यो मसीहको विषय थियो। दाऊदको सुधार-रेखामा यो दश आज्ञा र पवित्रस्थानको विषय थियो। मिलराइटहरूसँग विषय भविष्यसूचक समय थियो, किनकि मिलराइटहरूले “समयको सन्देश” वहन गरेका थिए। 9/11 मा तेस्रो स्वर्गदूतको आगमनसँगै, एक लाख चवालीस हजारको सुधार-रेखाको विषय तेस्रो धिक्कारको इस्लाम, पूर्वका सन्तानहरू, बाइबलको भविष्यवाणीको गधा, प्रकाश ९ का युद्धका घोडाहरू, पूर्वी बतास, सलहहरू, र जातिहरूलाई क्रोधित पार्नु भन्ने रूपमा पहिचान गरियो।

प्रकाशितवाक्य अध्याय ११ को भूकम्पले तेस्रो हायको इस्लामलाई चिन्हित गर्दछ, साथै यसले मध्यरात्रिको पुकारको सन्देशको निष्कर्षलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ। मध्यरात्रिको पुकारलाई ख्रीष्टको यरूशलेमतर्फको विजयी प्रवेशद्वारा प्रतिरूपित गरिएको थियो, जुन गधालाई फुकाइएदेखि आरम्भ भएको थियो। मिलरवादी इतिहासमा मध्यरात्रिको पुकारको आरम्भ एक्सेटर शिविर-सभामा शमूएल स्नोको घोडामा आगमनद्वारा भएको थियो। मध्यरात्रिको पुकारको अवधिको आरम्भ इस्लामका प्रतीकहरूद्वारा चिन्हित छ। १८ जुलाई २०२० को सच्याइएको सन्देशमा चेतावनीको सन्देशको अंशको रूपमा इस्लाम समावेश छ भनी पुष्टि गर्न प्रशस्त साक्षीहरू छन्। त्यहाँ कुनै मिति पहिचान गरिएको छैन, तर नासभिलका आगोका गोलाहरूले अन्तिम दिनहरूमा “नयाँ दाखमद्य” को विवादलाई चिन्हित गर्छन्; त्यसैले, नासभिलका आगोका गोलाहरूमा इस्लाम समावेश छ, तर ती आगोका गोलाहरूलाई आणविक हतियारको रूपमा पहिचान गरिएको विषयचाहिँ के हो?

धेरै साक्षीहरूको आधारमा आक्रमणमा इस्लामलाई प्रतिपक्षीको रूपमा गरिएको निर्दिष्टीकरण सन्देशमा यथावत् रहनुपर्छ। सुधार गरिनुपर्ने समय-निर्धारणको त्रुटि 1840 र 1844 दुवैद्वारा प्रतिरूपित गरिएको छ। समय अबदेखि भविष्यसूचक सन्देशको भाग रहनु हुँदैन, यद्यपि संख्याहरू भने अझै रहन्छन्। पवित्रस्थानसम्बन्धी गलतफहमीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको त्रुटि पनि समाधान गरिनुपर्छ, तर त्यो समाधान भएर सुधारिएको सन्देशमा समावेश हुनुअघि, पवित्रस्थानसम्बन्धी उक्त गलतफहमीद्वारा प्रतिरूपित गरिएको त्रुटिलाई पहिचान गरिनुपर्छ। जुलाई 18 को नाशभिल चेतावनीमा त्यो पवित्रस्थानसम्बन्धी गलतफहमीले केको प्रतिनिधित्व गरेको थियो?

मेरो दाबी छ कि यी उत्तरहरू २०२३ को अन्त्यदेखि उधारिँदै आएको ज्योतिमा पाइन्छन्। उत्पत्ति, मत्ती र प्रकाशको पुस्तकमा एघारौँ अध्यायदेखि सुरु भई बाइसौँ अध्यायमा अन्त्य हुने एघार अध्यायका तीन समांतर रेखाहरू एक लाख चवालीस हजार जनासँग परमेश्वरको करारको नवीकरण हुन्। के हामी उहाँको बोलावट नसुनेझैं गरेर उहाँको कृपाको प्रस्तावलाई अस्वीकार गर्छौं, वा के हामी झुकेर हाम्रो मानवीय शक्तिमा यसो घोषणा गर्छौं, “उहाँले आज्ञा गर्नुहुने सबै कुरा म गर्नेछु?” अथवा के हामी पवित्र आत्मालाई उहाँको व्यवस्था हाम्रो हृदय र मनमा लेख्न दिन्छौं?

उत्तरहरू दानिएल अध्याय बाह्रमा रहेका ती तीन पदहरूको उधाराइमा पनि पाइन्छन्, जसले समयलाई पहिलो, दोस्रो र तेस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूको रूपमा प्रस्तुत गर्छन्। ती तीन पदहरूले पद सातमा दिसम्बर 31, 2023, पद बाह्रमा जुलाई 18, 2020, र त्यसपछि पद एघारमा 1989 देखि आइतबारको व्यवस्था हुँदै अनुग्रह-अवधिको अन्त्यसम्मलाई पनि संकेत गर्छन्। ती तीन सत्यहरू, ती तीन पदहरूभित्र, ठीक त्यही धर्मशास्त्रीय खण्डमा अवस्थित छन् जहाँ कुनै अगमवाणी उधारिँदा सधैं हुने त्रिविध परीक्षा-प्रक्रिया प्रस्तुत गरिएको छ!

ख्रीष्टले केवल दानिएल १२ का त्रिविध परीक्षण मात्र नखोले, तर उहाँले ती परीक्षणहरूलाई एउटा आधारभूत परीक्षण, त्यसपछि एउटा मन्दिर परीक्षण, र त्यसपछि एउटा लिटमस परीक्षणको रूपमा पनि चिनाउनुभयो। उहाँले यसबाहेक आधारभूत परीक्षण ३१ डिसेम्बर २०२३ मा आरम्भ भएको थियो र यो मिलेराइट आन्दोलनको आधारभूत परीक्षणमा आधारित थियो, जसलाई बाह्य दर्शन स्थापित गर्ने प्रतीकको रूपमा प्रतिख्रीष्टद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, भनी पनि

चिनाउनुभयो।

त्यसपछि उनले दोस्रो तथा मन्दिरको परीक्षालाई दानिएलको दसौँ अध्यायमा मन्दिरभित्र ख्रीष्टको दर्शनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको भनी पहिचान गरे। त्यो परीक्षा हाल चलिरहेको छ। दानिएल १२ मा १९८९, जुलाई १८, २०२०, डिसेम्बर ३१, २०२३, र आइतबारको व्यवस्थासम्बन्धी मितिहरूको मुहर-उद्घाटनमा रोमको दर्शन र ख्रीष्टको दर्शन दुवै समावेश छन्। यी दुवै दर्शनहरू त्यही एउटै दर्शनमा प्रस्तुत गरिएका छन् जहाँ अध्याय १२ को मुहर-उद्घाटन पाइन्छ। यी तीन अध्यायहरू एउटै दर्शन हुन्, र अध्याय १० मा ख्रीष्टको दर्शन मन्दिरको परीक्षा हो, अध्याय ११ मा ख्रीष्टविरोधीको दर्शन आधारशिलाको परीक्षा हो, र अध्याय १२ मा एक लाख चवालीस हजारका मार्गचिन्हहरूले तेस्रो तथा लिटमस परीक्षालाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जहाँ धेरै जना शुद्ध पारिन्छन्, सेता बनाइन्छन्, र जाँचिन्छन्, तथा मूर्खहरू बुद्धिमानहरूबाट अलग गरिन्छन्।

मन्दिरसम्बन्धी परीक्षाले लेवीयविवरण तेइसको ज्योति प्रकट गर्‍यो, जुन करारको सन्दूकको ज्योति थियो; र त्यही सातौँ-दिनको विश्रामदिनको अल्फा ज्योति तथा सातौँ-वर्षको विश्रामको ओमेगा ज्योति हो। अल्फा र ओमेगा विश्रामहरूको ज्योतिले अवतारको ज्योति चिनाउँछ। त्यस ज्योतिले परमेश्वरले मानव देह धारण गर्नुको उद्देश्य दिव्यत्व र मानवत्वको संयोजनलाई पुनर्स्थापित गर्नु हो भनी चिनाउँछ, र यही काम ख्रीष्टले अक्टोबर २२, १८४४ मा आरम्भ गर्नुभयो; यही काम उहाँ अहिले जीवितहरूको न्यायमा सम्पन्न गर्दै हुनुहुन्छ।

लेवीयव्यवस्था तेइसको ज्योतिले अल्फा वसन्तीय चाडहरूलाई ओमेगा शरदकालीन चाडहरूसँग एकत्रित गर्‍यो, ताकि ३१ डिसेम्बर २०२३ देखि मानव अनुग्रह-अवधिको अन्तसम्मको ठीक त्यही इतिहास उत्पन्न होस्। यस रेखाभित्र, आधारभूत परीक्षा ३१ डिसेम्बर २०२३ मा आउने रूपमा चिह्नित गरिएको छ, र मन्दिरको परीक्षा २०२५ मा आरम्भ हुने रूपमा पहिचान गरिएको छ, जुन तुरहीको चाडको लिटमस परीक्षणसम्म निरन्तर रहन्छ। २०२३ को जुलाईमा आरम्भ भएको उजाडस्थानको स्वरलाई अखमिरी रोटीको चाडद्वारा चिह्नित गरिएको छ, जुन तीन भागको मार्गचिह्नको पाँच दिनपछि समाप्त भयो। त्यसपछि तीस दिनको एक अवधि, जसको पछि तीन भागको एक मार्गचिह्न आयो, र त्यसको पछि पाँच दिन आए; यसरी अनन्त सुसमाचारका तीन चरणहरू चित्रित भए। पाँच दिनले अनुसरण गरेको तीन भागको अल्फा मार्गचिह्न पहिलो स्वर्गदूत हो, तीस दिन दोस्रो स्वर्गदूत हो, र पाँच दिनले अनुसरण गरेको तीन भागको ओमेगा मार्गचिह्न, पेन्तिकोसको आइतबार कानुनसम्म, तेस्रो स्वर्गदूत हो।

ख्रीष्टले लेवीय व्यवस्था तेइसको ज्योति पनि खोल्नुभयो, जसले परीक्षाको समयमा मन्दिरभित्र वाचाको सन्दूकको निर्माणलाई प्रकट गर्दछ। सन्दूकको एकातिर सातौँ-दिनको सब्बाथको सन्देश वा स्वर्गदूत, र सन्दूकको अर्कोतिर सातौँ-वर्षको सब्बाथको स्वर्गदूतले सन्दूकभित्र हेर्दै रहेका आवरण गर्ने केरूबहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने इतिहासमा, ती दुई स्वर्गदूतहरूको द्वैध ज्योतिले सातौँ-दिनको सब्बाथ र अवतारसम्बन्धी सिद्धान्तलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ; यो यस्तो विषय हो, जसको अध्ययन अनन्तकालभरि गरिनेछ।

अवश्य, यदि तपाईंले सात काललाई जुबिलीको प्रतीक, अर्थात् १८६३ को आत्मिक मुक्तिघोषणाको रूपमा देख्न सक्नुहुन्न भने, तब तपाईंले विलियम मिलरका अल्फा र ओमेगा भविष्यवाणीहरू सात काल र तेइस सय दिन थिए भन्ने कुरा पनि देख्न सक्नुहुनेछैन। ती परस्पर सम्बन्धित दुई समय-भविष्यवाणीहरूको महत्त्व देख्न नसक्दा १७९८ ले सात कालको प्रतिनिधित्व गर्छ र १८४४ ले तेइस सय दिनको प्रतिनिधित्व गर्छ भन्ने कुनै पहिचान नै हुन सक्दैन। यस्तो ज्ञानको अभावमा, लेवीयव्यवस्था तेइसलाई रेखामाथि रेखा मिलाएर, त्यसका पहिलो बाइस पदहरू—जसले वसन्तकालीन पर्वहरू प्रस्तुत गर्छन्—लाई शरदकालीन पर्वहरूका अन्तिम बाइस पदहरूसँग एकसाथ राखिँदा, यो रेखा १८४४ द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको सातौँ-दिनको विश्रामदिनबाट आरम्भ हुन्छ, र चवालीस पदहरूको रेखालाई समाप्त गर्ने विश्रामदिन १७९८ द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको भूमिको विश्रामदिन हो भन्ने कुरा देख्नु लगभग असम्भव हुनेछ।

दुई सब्बाथहरूबीचको सम्बन्ध देख्न नसक्ने असमर्थताले यो देख्न नसक्ने असमर्थताको प्रतिनिधित्व गर्दछ कि १७९८ का सात समयहरू मानवता हुन् र १८४४ का तेइस सय दिनहरू दिव्यता हुन्। यति गहिरो अन्धोपनमा, सातौँ-दिनको

सब्बाथको अल्फा-ज्योति र अवतारको सिद्धान्तको ओमेगा-ज्योतिले ख्रीष्टको त्यस कार्यलाई चिन्हित गरिरहेको छ भन्ने कुरा चिन्नु वस्तुतः असम्भवप्रायः देखिन्छ, जसद्वारा उहाँले आफ्नो दिव्यतालाई पतित मानिसको मानवतासँग एकीकृत गर्नुभयो। ख्रीष्टले आफ्नो दिव्यतालाई हाम्रो मानवतासँग एकीकृत गर्नुहुने कार्य नै १७९८ लाई १८४४ सँग एकीकृत गर्ने कार्य हो, किनकि १७९८ ले मानवीय शरीरधर्मको प्रतिनिधित्व गर्दछ र १८४४ ले दिव्यताको प्रतिनिधित्व गर्दछ।

मानवजाति परमेश्वरको स्वरूपमा सृष्टि गरियो, जसमा उच्च र निम्न स्वभाव दुवै विद्यमान छन्। मानिसको उच्च स्वभाव शारीरिक हो र पापको अधीनमा बेचिएको छ। धर्मपरिवर्तनको क्षणमा ख्रीष्टले परिवर्तित आत्मालाई आफ्नो मन दिनुहुन्छ, किनकि धर्मपरिवर्तनमै धर्मी ठहरिने कार्य सम्पन्न हुन्छ, र धर्मी ठहरिनु भनेको धर्मी बनाइनु हो। निम्न स्वभावलाई तत्क्षण उद्धार गर्न सकिँदैन, र निम्न स्वभावसम्बन्धी सुसमाचारको प्रतिज्ञा यो हो कि ख्रीष्टको पुनरागमनमा हामीले महिमित शरीर प्राप्त गर्छौं। उच्च स्वभाव मन हो र निम्न स्वभाव शरीर हो। उच्च स्वभाव सात समयको अगमवाणी हो, जसको समाप्ति प्रायश्चित्तको दिन, अक्टोबर २२, १८४४ मा भयो, जब सातौँ तुरही र जुबिलीको तुरही दुवैले एकसाथ बज्नु थाले। निम्न स्वभावका सात समय १७९८ मा समाप्त भए, किनकि ख्रीष्टको दोस्रो आगमन नभएसम्म त्यसलाई नवीकरण गर्न सकिँदैन।

१७९८ का सात समय, १८४४ का सात समय, र १८४४ का तेइस सय वर्षले २२ अक्टोबर १८४४ मा आरम्भ भएको ख्रीष्टको कार्यलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। त्यो कार्य उहाँको दिव्यत्वलाई मानवतासँग संयुक्त गर्नु थियो, तर जब मानवता र दिव्यत्वबाट बनेको मन्दिर १८४४ मा एकीकृत हुनुपर्ने थियो, १७९८ लाई समावेश गरिनुहुँदैनथ्यो, किनकि त्यसले अन्यजातिहरूको आँगनलाई प्रतिनिधित्व गर्छ।

मन्दिरको परीक्षा-कार्यमा मन्दिरको नाप लिनु समावेश हुन्छ, र २०२३ मा आरम्भ भएको मोहर-उघाराइको इतिहासको प्रारम्भमै, सात गर्जनहरूको मोहर-उघाराइले पहिलो निराशादेखि महान निराशासम्मको इतिहासलाई सात गर्जनहरूले प्रतिनिधित्व गरेको इतिहासको अन्तिम र सिद्ध प्रकटीकरणको रूपमा चिन्हित गर्‍यो; जसलाई प्रेरणाले पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतहरूको इतिहासको अवधिमा घटित भएका घटनाहरूको प्रतिनिधित्व गर्ने, साथै आफ्नो क्रमअनुसार प्रकट गरिने भविष्यका घटनाहरूको पनि प्रतिनिधित्व गर्ने भनी भन्छ। यो सिद्ध परिपूर्ति सत्यको त्यही रूपरेखाभित्र राखियो, जुन २०२३ मा आएको प्रारम्भिक प्रकाशहरूमध्ये एक थियो। सुरुको निराशाले ओमेगा निराशाको प्रतिनिधित्व गर्‍यो, र बीचमा एक्सेटर शिविर-सभास्थल थियो, जहाँ सन्देशको “तेल” का आधारमा बुद्धिमान् र मूर्खहरू अलग गरिए।

मिलेराइटहरूको मन्दिर निराशाबाट निराशासम्म निर्माण गरिएको थियो; यसरी यसले एक लाख चौवालीस हजारको मन्दिर पनि १८ जुलाई, २०२० देखि चाँडै आउने आइतबारको व्यवस्थासम्म—जहाँ दृष्टान्तमा ढोका बन्द हुन्छ, ठीक जसरी २२ अक्टोबर, १८४४ मा भएको थियो—निर्माण गरिएको छ भन्ने कुरा चिन्हित गर्दछ। सात गर्जनहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको इतिहास, दानिएल १२ को ज्योतिमा प्रतिनिधित्व गरिएको उही इतिहास हो। दानिएल १२ का एक हजार दुई सय नब्बे दिनहरूको ज्योति प्रत्यक्ष रूपमा पद ११ मा प्रतिनिधित्व गरिएको तीस वर्षको अवधिसित जोडिएको छ। यो त्यस तीस वर्षसित पनि जोडिएको छ, जुन एउटा चुनिएको जनतासितको करारको पहिलो प्रतिनिधि र शाब्दिक इसाएलदेखि आत्मिक इसाएलतर्फ करार-सम्बन्धको परिवर्तनलाई चिन्हित गर्न उठाइएका अगमवक्ताद्वारा विशिष्ट बनाइन्छ। लेवीय २३ को रूपरेखाको बीचमा रहेका ३० दिनहरू, परमेश्वरसँग अब्राहामको त्रिस्तरीय करारको पहिलो चरणका उही तीस वर्षहरू हुन्। पद ११ मा ५०८ देखि ५३८ सम्मका तीस वर्षहरू, एक लाख चौवालीस हजारको पूजाहारीत्वको प्रतीक हुन्।

लेवीय व्यवस्था अध्याय तेइसको संरचनाभित्रका तीस दिनहरू ती चालीस दिनहरूको अंश हुन्, जसमा ख्रीष्टले स्वर्गारोहण गर्नु अघि आफ्ना चेलाहरूलाई आमनेसामने शिक्षा दिनुभयो। तीस त्यो याजकहरूको प्रतीक हो, जसले तीस वर्षको उमेरमा सेवा आरम्भ गर्दथे। ५०८ देखि ५३८ सम्मका ती तीस वर्षहरूले अन्यजातीय रोमबाट पोपीय रोममा भएको संक्रमणलाई चिन्हित गर्छन्, र यसो गर्दा तिनले एक लाख चवालीस हजारको लौदिकियाई याजकत्वबाट एक लाख चवालीस हजारकै फिलाडेल्फियाई याजकत्वमा भएको संक्रमणलाई पनि चिन्हित गर्छन्। यो

संक्रमण तीन चरणहरूमा सम्पन्न हुन्छ, जसको प्रतिनिधित्व 508 द्वारा हुन्छ, जब “daily” हटाइयो, 533 मा जस्टिनियनको आदेशद्वारा, र त्यसपछि 538 को आइतबारको व्यवस्थाद्वारा, जसले गर्दा संक्रमण अन्तिम रूपले पूर्ण भयो।

तीस वर्षले १९८९ देखि आइतबारको व्यवस्था लागू हुने समयसम्मलाई जनाउँछन्, जहाँ परमेश्वरद्वारा मोहर लगाइएका फिलाडेल्फियाका उहाँका जनहरू, उहाँको मन्दिरको रूपमा, सारा संसारले देखेगरी उचालिनेछन्। त्यसपछि संसारले ख्रीष्ट, जो आफ्ना जनहरूद्वारा प्रतिनिधित्व हुनुहुन्छ, जो ख्रीष्टसँग स्वर्गीय स्थानहरूमा बसाइएका छन् र त्यसकारण परमेश्वरको मन्दिरमा छन्, र पापको मानिस, जो परमेश्वरको मन्दिरमा बसेर आफूलाई परमेश्वर नै हो भनी देखाउँछ, यी दुईका बीचमा न्याय गर्नेछ। चाँडै आउन लागिरहेको आइतबारको व्यवस्थाको समयमा एघारौँ घण्टाका कामदारहरू, जो महान् भीड पनि हुन्, एउटा आधारभूत परीक्षासँग सामना गरिनेछन्। के सातौँ दिनको विश्रामदिन परमेश्वरको विश्रामदिन हो, वा सूर्यको दिन परमेश्वरको विश्रामदिन हो।

“अनि त्यसपछि अर्को एउटा दृश्य उहाँको सामु प्रकट भयो। उहाँलाई यहूदीहरूले उहाँका पिताको व्यवस्थालाई आदर गरेको दाबी गर्दै ख्रीष्टलाई अस्वीकार गर्न उक्साउने शैतानको कार्य देखाइएको थियो। अब उहाँले ख्रीष्टीय संसारलाई पनि यस्तै छलमा परेको देख्नुभयो—ख्रीष्टलाई स्वीकार गरेको दाबी गर्दै उनीहरूले परमेश्वरको व्यवस्थालाई अस्वीकार गरिरहेका थिए। उहाँले पूजाहारीहरू र अगुवाहरूबाट उन्मत्त पुकार सुन्नुभएको थियो, ‘यसलाई हटाइदेऊ!’ ‘यसलाई क्रूसमा टाँग, क्रूसमा टाँग!’ अनि अब उहाँले आफूलाई ख्रीष्टीय भन्ने शिक्षकहरूबाट यो पुकार सुन्नुभयो, ‘व्यवस्थालाई हटाइदेऊ!’ उहाँले विश्रामदिनलाई पैतालामुनि कुल्चिएको देख्नुभयो, र त्यसको स्थानमा एउटा जालसाजीपूर्ण व्यवस्था स्थापित गरिएको देख्नुभयो। फेरि मोशा आश्चर्य र भयले भरिनुभयो। ख्रीष्टमा विश्वास गर्नेहरूले उहाँकै आफ्नै स्वरले पवित्र पर्वतमा उच्चारण गर्नुभएको व्यवस्थालाई कसरी अस्वीकार गर्न सके? परमेश्वरसँग भय मान्ने कसैले स्वर्ग र पृथ्वीमा उहाँको शासनको आधारभूत व्यवस्था नै कसरी एकातिर पन्छाउन सके? मोशाले आनन्दसाथ देखे कि एक निष्ठावान थोरैले अझै पनि परमेश्वरको व्यवस्थालाई आदर र उच्च स्थान दिइरहेका छन्। उहाँले परमेश्वरको व्यवस्था पालन गर्नेहरूलाई नष्ट गर्न पृथ्वीका शक्तिहरूको अन्तिम महान् संघर्ष देख्नुभयो। उहाँले त्यस समयतर्फ दृष्टि लगाउनुभयो, जब पृथ्वीका बासिन्दाहरूलाई तिनीहरूको अधर्मको निम्ति दण्ड दिन परमेश्वर उठ्नुहुनेछ, र उहाँको नामसँग भय मान्नेहरू उहाँको क्रोधको दिनमा ढाकिने र लुकाइनेछन्। उहाँले उहाँको पवित्र वासस्थानबाट आफ्नो स्वर उच्चारण गर्नुहुँदा, जसले आकाश र पृथ्वीलाई कम्पायमान तुल्याउँछ, उहाँको व्यवस्था पालन गर्नेहरूसँग परमेश्वरको शान्तिको करार सुन्नुभयो। उहाँले ख्रीष्टको महिमामा दोस्रो आगमन देख्नुभयो, धर्मी मृतकहरूलाई अमर जीवनका लागि उठाइएको, र जीवित पवित्रजनहरूलाई मृत्यु नदेखीकन रूपान्तरित गरिएको, र तिनीहरू सबै आनन्दका गीत गाउँदै सँगसँगै परमेश्वरको नगरतर्फ उक्लिरहेको देख्नुभयो।” प्याट्रियाक्स एन्ड प्रोफेट्स, 476।

महान् भीड, जो अन्यजातिहरू र एक घण्टाका मजदूरहरू हुन्, एक आधारभूत परीक्षाद्वारा जाँचिन्छन्, जसको तुरुन्तै पछि मन्दिरको परीक्षा आउँछ। के रोमको मानवीय मन्दिर, पापको मानिससहित, त्यो चट्टान हुनेछ वा बालुवा, जसको माथि तिमीहरूले आफ्नो विश्वास निर्माण गर्छौं? वा त्यो अवतारको मन्दिर हो, जहाँ दिव्यता र मानवता संयुक्त छन्, जुन एक लाख चवालीस हजारको मन्दिर हो, जसलाई पत्रुसले “एउटा आत्मिक घर” भन्छन्? आधार र मन्दिरको त्यस परीक्षाको अवधिमा सतावटले तेस्रो चरणको निर्णायक परीक्षा पूरा गर्नेछ, र त्यसपछि मानव अनुग्रह-अवधि बन्द हुनेछ।

यहूदाको कुलको सिंहले अब चालीसौँ पदको लुकेको इतिहास भरिरहनुभएको छ, र साइरस, निरो र ट्रम्पका तीन २५०-वर्षीय भविष्यवाणीद्वारा अझ बढी ज्योति प्रस्तुत गर्नुभएको छ; र उहाँले यो ठीक त्यही समयमा गर्नुभयो जब उहाँले नासभिलको सच्याइएको सन्देश घोषणा गर्ने कार्यलाई विशेष रूपमा जोड दिनुभएको थियो। निरोको रेखाले संयुक्त राज्य अमेरिकामा र त्यसपछि संसारमा पशुको प्रतिमाको अन्तिम स्थापना हुने घटनाको ढाँचा प्रदान गर्दछ। साइरसको ई.पू. ४५७ को रेखाले राफिया र पानियमबीचको इतिहास, अर्थात् युक्रेनी युद्ध र तेस्रो विश्वयुद्धबीचको इतिहासलाई पहिचान गराउँछ, जुन पानियम चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थामा एक्टियमसँग संयुक्त हुँदा

आरम्भ हुन्छ। ट्रम्पको रेखा यस वर्ष जुलाई ४ मा समाप्त हुन्छ।

नीरो सतावटको एक प्रतीक हो; स्मिर्नाको मण्डलीले त्यो इतिहासलाई पहिचान गराउँछ, जो २५० वर्षपछि पर्गामोसको मण्डली र समझौताको अवस्थासम्म, अर्थात् सतावटको अन्त्य नहोउन्जेल, निरन्तर चलिरहन्छ। यो रेखाले मूर्ति स्थापना गरिनेलाई पहिचान गराउँछ, र यसरी त्यो इतिहाससँग मिलान हुन्छ जहाँ ख्रीष्टको मूर्ति उहाँको मन्दिरमा स्थापना भइरहेको हुन्छ। “आदेश” त्यो प्रारम्भिक बिन्दु हो जसले पहिलो आइतबारको व्यवस्था तर्फ डोर्‍याउँछ, र त्यसको पछि पूर्व र पश्चिम, बुद्धिमान् र मूर्ख, गहुँ र सामा, तथा उद्धार पाएकाहरू वा हराएकाहरूबीचको विभाजनको बन्द ढोका आउँछ। जुन “आदेश” ले यस अवधिको आरम्भ गर्छ, त्यही “आदेश” ले संसारका लागि यही परीक्षा-अवधिको आरम्भ पनि गर्दछ। त्यसकारण “आदेश” नै पहिलो र अन्तिम हो। नीरोको सत्र-वर्षीय रेखाको प्रत्येक मार्गचिह्नले आइतबारको व्यवस्था-सङ्कटको तीव्र बन्दै जाने सतावटलाई पहिचान गराइरहेको छ, जसको आरम्भ एक “आदेश” बाट हुन्छ, अर्थात् राष्ट्रपतिको “कार्यकारी आदेश” जस्तै कुनै व्यवस्था।

ई.पू. ४५७ का कूरूशका तीनवटा आदेशहरूले अन्त्यमा तीनवटा मार्गचिह्न भएको सत्र-वर्षीय अवधिलाई पहिचान गर्दछ, ठीक जसरी नेरोको रेखाले गर्दछ र जसरी कूरूशको अर्को रेखाले गर्दछ, जुन १७९८ देखि १८४४ सम्म पहिलो, दोस्रो र तेस्रो स्वर्गदूतहरूको आगमनसँग समाप्त भयो। कूरूशका तीनवटा चरणहरू हुन्—राफियाको युद्ध, त्यसपछि दोस्रो चरणसम्म दस वर्ष, र त्यसपछि पानियमको युद्धसम्म सात वर्ष। आरम्भ र अन्त्य दुवै युद्धहरू हुन्, यसरी तिनले अल्फा र ओमेगाको हस्ताक्षर वहन गर्छन्। दस वर्षको पहिलो अवधिले परीक्षाको एउटा अवधिलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जुन २०१४ मा युक्रेनी युद्धसँग आरम्भ भयो, र दोस्रो अवधि सात वर्षपछि पानियमको युद्धमा समाप्त हुन्छ।

पाल्मोनी

पाल्मोनीले पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतहरूको इतिहासका मिलेराइटहरूका लागि समयको सन्देश अनमुद्रित गर्नुभयो, र उहाँले एक लाख चवालीस हजारको इतिहासमा संख्याहरूको सन्देश अनमुद्रित गर्नुहुन्छ, जुन तेस्रो स्वर्गदूतको इतिहास हो।

मक्काबी विद्रोहद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका १७७६ देखि १७९८ सम्मका बाइस वर्षजस्ता प्रतीकात्मक भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहासहरूले छैटौँ राज्यको आरम्भको कारण, तथा पाँचौँ राज्यको अन्त्यको कारणलाई चिन्हित गर्छन्। बाइसौँ राष्ट्रपति ग्रीभर क्लिभल्यान्ड राष्ट्रपति-सम्बन्धी अल्फा थिए, जसले केवल दुई गैर-क्रमागत कार्यकाल सेवा गरेका दुई राष्ट्रपतिमध्ये एक भएका कारण डोनाल्ड ट्रम्पको ओमेगा राष्ट्रपतिको प्रतिरूप धारण गर्छन्। ट्रम्प दोस्रो कार्यकाल जित्ने बाइसौँ राष्ट्रपति हुन्, जब अधिल्लो राष्ट्रपतिको कार्यकालमा पद सम्हालेका अन्य राष्ट्रपतिहरूलाई, साथै आफ्नै लागि दोस्रो कार्यकाल जितेका राष्ट्रपतिहरूलाई समेत गणना गरिन्छ। बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्य स्वतन्त्रताको घोषणापत्रदेखि बाइस वर्षपछि, १७९८ मा आरम्भ भयो। १७९८ देखि २०२६ सम्म अल्फा मितिमा २२ र ओमेगा मितिमा २२ द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

अध्याय एघारौँबाट आरम्भ भई बाइसौँ अध्यायमा समाप्त हुने एघार अध्यायका तीनवटा रेखाहरू छन्। यी प्रत्येक एघार-अध्यायीय रेखामा तीन पदद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको ठ्याक्कै मध्यबिन्दु समावेश छ। उत्पत्तिले “खतना” कहिले एक चुनिएका जनसमूहसँगको करारात्मक सम्बन्धको प्रतीकका रूपमा दिइयो भन्ने कुरा पहिचान गराउँछ। यो पहिलो अवसर थियो जब एक चुनिएका जनसमूहलाई करारका मानिसहरूको प्रतिनिधित्व गर्ने एउटा चिन्ह दिइयो, र मत्तीमा मध्यका ती तीन पदहरूले त्यो चट्टानलाई पहिचान गर्छन् जसमा ख्रीष्टले आफ्नो मण्डली निर्माण गर्नुहुने थियो। ती पदहरूले सिमोन बारजोना को नाम परिवर्तन भई पत्रुस राखिएको समयलाई पहिचान गर्छन्, जुन एक लाख चवालीस हजारसँग तुल्याउँछ। प्रकाशमा उक्त रेखाको मध्यभागले मृत्युको करारलाई पहिचान गर्छ, किनकि त्यसले सातमध्येका भएको आठौँ शिरका रूपमा पोपतन्त्रलाई पहिचान गर्छ। तपाईंलाई के लाग्छ, यसको निहितार्थ के हुन् कि The Desire of Ages को अध्याय एघारले यूहन्ना बप्तिस्मा दिने को सन्देशलाई पहिचान गर्छ, र अध्याय बाइसले यूहन्नाको मृत्यु पहिचान गर्छ?

ती अध्यायहरूको मध्यभागले तपाईंलाई पृष्ठ 168 मा पुऱ्याउँछ, जहाँ “Nicodemus” शीर्षकको अध्याय आरम्भ हुन्छ। अध्याय एघारको शीर्षक “The Baptism” हो र अध्याय बाइसको शीर्षक “Imprisonment and Death of John” हो। अध्याय एघार मृत्यु, गाडिनु र पुनरुत्थानको प्रतीक हो, जसरी अध्याय सत्र र Nicodemus पनि हुन्, र जसरी यूहन्नाको मृत्यु पनि हो।

हामी यी विषयहरूलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।